

16-10 ΟΡΘΡΟΣ ἈΓΙΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΤΟΥ ΕΚΑΤΟΝΤΑΡΧΟΥ

16-10 † Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος

Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου,

τοῦ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ,β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Σταυρῷ
προσηλωθέντα, καὶ τοῖς ἐν σκιᾷ
τοῦ θανάτου ἐκλάμποντα ὡς
εἶδες, ἠὺγάσθης αὐτοῦ ταῖς
ἀστραπαῖς, καὶ ἤθλησας Λογγίνε
εὐσεβῶς, διὰ τοῦτο νοσημάτων
παντοδαπῶν, λυτροῦσαι τοὺς
ἐκβοώντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ
ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι,
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σου, πά-
σιν ἰάματα..

Δόξα... Ἦχος β'.

Ὅτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον..

Ὅτε κατείδες σαρκὶ πάσχοντα,
ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον, τότε Αὐτὸν
ὠμολόγησας, Ὑῖὸν Θεοῦ θείῳ στό-
ματι· ὅτε δὲ καὶ τοῦ μαρτυρίου,
τὸν δίαυλον Λογγίνε ἐτέλεσας,
ἥσυχνας τελείως, εἰδωλομανίας
τὴν ἔπαρσιν, καὶ μετέστης λα-
μπρῶς, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον..

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος β'.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα
ὑπερένδοξα, τὰ σὰ Θεοτόκε μυ-
στήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη,
καὶ παρθενίᾳ φυλαττομένη, Μή-
τηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τε-
κοῦσα ἀληθινόν, αὐτὸν ἰκέτευε
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν..

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως
παθόντος, τοῦ πάθους κοινωνός,
ἀληθῆς ἀνεδείχθης, ἀθλήσας μέχρις
αἵματος, ὦ Λογγίνε μακάριε· ὅθεν
ἔλαβες, παρὰ Θεοῦ τὰ βραβεῖα,
καὶ ἐπλούτησας, τῶν ἰαμάτων τὴν
χάριν, ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Δόξα Πατρί...

Ὡς εἶδες τὴν ζωὴν, ἐν Σταυρῷ
κρεμαμένην, ἠὺγάσθης μυστικῶς,
τῆς ψυχῆς σου τὰς κόρας, καὶ πά-
σης κατεφρόνησας, ἀνθρωπίνης
αἰνέσεως· ὅθεν ἤθλησας, καρτερι-
κῶς διὰ ξίφους, καὶ διέκοψας, τὰς
κεφαλὰς τῶν δρακόντων, Λογγίνε
μακάριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μαρία τοῦ Θεοῦ, ἡ ἀμόλυντος
νύμφη, καὶ μόνη τῶν πιστῶν, πρὸς
Θεὸν μεσιτεία, παθῶν μου τὸν κλύ-
δωνα, χάριτί Σου κατεύνασον, καὶ
ὁδήγησον, πρὸς σωτηρίας με ὁρ-
μον, ἵνα πάντοτε, ὑμνολογῶ γηθο-
σύνως, τὸν ἄφραστον τόκον Σου..

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν

ᾠχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον αὐτόπτην σε τῶν τοῦ
Κυρίου παθῶν, καὶ Μάρτυρα πρῶ-
τιστον τῆς πανενδόξου Αὐτοῦ, ἐκ
τάφου Ἐγέρσεως, πίστει σε εὐφη-
μοῦμεν, εὐσεβῶν αἱ χορεῖαι, κρά-
ζοντες γηθοσύνως· Χριστομάρτυς
Λογγῖνε, ἰκέτευε ἀπαύστως, ὑπὲρ
τῶν τιμώντων σε..

Δόξα Πατρί...

Γνωρίσας τὸν Κύριον ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ἀληθῆ, Υἱὸν Θεοῦ ἐνδοξε
Τούτῳ ζεούσῃ ψυχῇ, Λογγῖνε ἐπί-
στευσας· ὅθεν ἀσυμφωνήσας, Ἰου-
δαίοις ἀνόμοις, ξίφει σὴν πανα-
γίαν, κεφαλὴν ἀπετμήθης· διό σε
γηθοσύνως, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμοιον

Χριστὸν ἡ κυήσασα τὸν τοῦ πα-
ντὸς Ποιητὴν, παγίδων με λύτρω-
σαι τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ, τῇ θείᾳ
Σου χάριτι, ἵνα ἐν κατανύξει, Θεο-
τόκε Μαρία, κράζω Σοι εὐχαρί-
στως, τοῦ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε· χαῖρε
Κεχαριτωμένη, χαῖρε Θεόνυμφε..

Μετὰ τὸν Πολυέλεον

ᾠχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἡ πανσεβάσμιος, καὶ θεία κάρα
σου, θαυμάτων βρύουσα, ρεῖθρα
ἀέναα, Μάρτυς Λογγῖνε θαυμα-

στῶς, ἀνέθορεν ἐκ κοπρίας, ἦν κα-
τασπαζόμενοι, νοητῶς οἱ φιλέορ-
τοι, σήμερον γεραίρομεν, τοὺς
ἀγῶνάς σου κράζοντες· ὁ Μάρτυς
τοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτόπτης, χαῖρε
καὶ πάλιν μάκαρ χαῖρε.

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... ὁμοιον

Ἐπαναστάσεσι, κλυδωνιζόμε-
νον, παθῶν τοῦ σώματος, τὸν
ἀθλιώτατον, καὶ χειμαζόμενον
δεινῶς, τῶν θλίψεων τρικυμία,
σῶσόν με Πανάχραντε, ὡς συμπά-
θειαν ἔχουσα, ἵνα ἀνακράζω Σοι,
ἐν καρδίᾳ εὐγνώμονι, τῇ νύμφῃ καὶ
Μητρί τοῦ Θεοῦ μου· χαῖρε ἡ Κε-
χαριτωμένη..

Τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἀντίφωνον Α'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δψ)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δψ)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-
οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Προκείμενον ᾠχος δ'

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγί-
οις Αὐτοῦ. (δψ)

Σπ'χ. **Τ**οῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ
Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος..

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις Αὐτοῦ.

*Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθροῦ
Ἦχος β'.*

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Α

Εὐαγγέλιον, τὸ Ἡ' τῶν Ἀγίων Παθῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Η'.

(Λουκ. κγ' 32-49).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤγοντο σὺν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτὸν καὶ τοὺς κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ ἔβαλλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς λέγοντες· Ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· Οὗτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.

Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ λέγων· οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρι-

ματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε. Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.

Ἦν δὲ ὥσεί ὥρα ἕκτη καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης, τοῦ ἡλίου ἐκλείποντος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον· καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ ὁ Ἰησοῦς εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς σου παρατίθεμαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.

Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον ἐδόξασε τὸν Θεὸν λέγων· Ὅντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέστρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Κοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθεὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ... *ᾠχος β'*

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Σπῆχ. **Ε**λέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον ᾠχος πλ. β' Γερασίου.

Λογγῖνε μακάριε Ἀθλητά, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ παρεστηκώς, καὶ τὴν κτίσιν ἀλλοιουμένην κατιδών, Υἱὸν Θεοῦ ἐγνώρισας ἀληθινόν, τὸν ἐπὶ ξύλου ἀδίκως, κρεμάμενον, σαρκὶ μὲν δι' εὐσπλαγχνίαν πάσχοντα, ἀπαθῇ δὲ ὄντα τῇ θεότητι· ὅθεν Αὐτῷ ὀλοφύχῳ ψυχῇ πιστεύσας, τὴν σφαλλομένην στρατείαν ἀπεβδελύξω, καὶ διὰ ξίφους ἀπηνῶς σφαγιασθεῖς, πρὸς τὴν ἀγήρῳ ἐξεδήμησας ζωὴν· διὸ τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου πιστῶς,

διάσωσον ἀπὸ παντοίων συμφύ-
ρων, καὶ ῥῦσαι πρεσβείαις σου τοῦ
πυρὸς τῆς κολάσεως..

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΚΑΝΟΝΕΣ

ᾠδὴ α'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

ᾠχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμὸς.

Υγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Υγράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,
καὶ τὴν αἰγυπτίαν μοχθηρίαν δια-
φυγών, ὁ Ἰσραηλῆτης ἀνεβόα, Τῷ
Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρα-
σμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σω-
τηρίαν ἐπιζητῶν, ὦ Μῆτερ τοῦ
Λόγου καὶ Παρθέने, τῶν δυσχερῶν
καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβο-
λαί, πολλῆς ἀθυμίας, ἐμπιπλῶσαί
μου τὴν ψυχὴν, εἰρήνευσον, Κόρη,
τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ
σου, Πανάμωμε.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν,
δυσωπῶ, Παρθέने, λυτρωθῆναί με
τῶν δεινῶν, σοὶ γὰρ νῦν προ-
σφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν
καὶ τὴν διάνοιαν.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυ-
χήν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας
τῆς παρὰ σοῦ, ἀξιώσον, μόνη Θε-
ομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λο-
χεύτρια.

*Ὁ Κανὼν τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος,
ᾠδὴ α'*

ᾠχος δ'. Θαλάσσης πὸ ἐρυθραῖον

Σπῆχ. **Α**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς θείαις, φωτοχυσίαις
Ἐνδοξε, περιλαμπόμενος, καὶ σὺν
Ἀγγέλων τάξεσι Χριστῷ, τῷ Θεῷ
παριστάμενος, τὴν φωτοφόρον
μνήμην σου, τοὺς ἐκτελοῦντας κα-
ταφαίδρυνον.

Σπῆχ. **Α**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Οὐδέν σε, τῆς πρὸς Θεὸν
ένώσεως, Μάρτυς ἐχώρισε, κεχωρι-
σμένον πάσης σαρκικῆς, ἡδονῆς
διὰ πίστεως, καὶ καθαρῶς τῷ
ἔρωτι, τῷ ἀκροτάτῳ ἐνηδόμενον.

Σπῆχ. **Α**γιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε
ὕπὲρ ἡμῶν.

Λατρεύων, Θεῷ τῷ ζῶντι
ἐνδοξε, Λογγῖνε πάνσοφε, νεκροῖς
ξοάνοις μάκαρ οὐδαμῶς, σὺ λα-
τρείαν προσένειμας· διὸ πρὸς ἀτε-
λεύτητον, θανατωθεὶς ζωὴν
κατήντησας.

Σπῆχ. **Υ**περαγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς.

Ὁ Λόγος, ὁ τοῦ Θεοῦ ἐν μήτρα
σου, λόγῳ συνείληπται, τῆς
ἀλογίας ῥύσασθαι βροτούς, βουλη-
θεὶς ἀγαθότητι, Παρθενομητορ

ἄχραντε, εὐλογημένη παναμώμητε.

Κανὼν β', Ὡδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χριστός σε ἀκτίσι ταῖς νοηταῖς, ἐφώτισε Μάρτυς, ἐννοοῦντα τὴν θεϊκὴν, Τούτου ἐξουσίαν δι' ἧς πάσχω, σαρκὶ τὴν κτίσιν διεδόνησε.

Σπῆχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ρημάτων τὸ σκότος τῶν ἀπειθῶν, ὑπερβὰς τῷ φέγγει, τῶν θαυμάτων τῶν θεϊκῶν, προσήγγισας Μάρτυς καὶ ἀθλήσει, εἰς φῶς τὸ ἅγιον ἀνέδραμες.

Δόξα...

Ισχύν σε καὶ κράτος τὰ τοῦ Χριστοῦ, πάθη Ἀθλοφόρε, περιζώσαντα δυνατόν, ὀπλίτην ἀνέδειξε πορθοῦντα, τῶν θεοκτόνων τὴν παρράταξιν.

Καλεύσας τὴν κτίσιν ὁ Ποιητής, ἡδρασέ σε Μάρτυς, ἐν ἀγάπῃ τῇ ἑαυτοῦ, καὶ ἀπεριδόνητον ἀνδρεία, ἐν τοῖς παλαισμοσιν ἀνέδειξε.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Γεγόναμεν φύσεως κοινωνοί, τῆς θείας Παρθένε, τῷ ἀχράντῳ Σου τοκετῷ· Θεὸς γὰρ τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἐκ Σοῦ ἀτρέπτως ἀνελάβετο.

Ὡδὴ γ'.

Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὡδὴ γ'.

ᾠχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ

Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, Σέ, Θεογεννητορ, Παρθένε, σὺ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ικετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου, σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ευεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον, πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατόν ἐν Ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσηροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ, Παρθένε, σὺ μοι βοήθησον, τῶν

Ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῇ σε γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Κανὼν α΄, Ὡδὴ γ΄, τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος

ᾠχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γνωρίσας ἐπὶ Σταυροῦ, Υἱὸν Θεοῦ τὸν ἀληθῆ Κύριον, ὑπὲρ ἡμῶν πάσχοντα, τούτῳ ὀλοφύχως ἐπίστευσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γῇ ὥσπερ πίων ἡ σή, ψυχὴ λαβοῦσα λογικὰ σπέρματα, στάχυν Σοφὲ ὠριμον, θείας εὐσεβείας ἐβλάστησεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰστίῳ τῷ τοῦ Σταυροῦ, τὸ τῶν βασάνων διελθὼν πέλαγος, τοὺς γαληνοὺς ἔφθασας, ἔνδοξε λιμένας γηθόμενος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶ σον ἡμᾶς. *Θεοτοκίον*

Νοσοῦσάν μου τὴν ψυχὴν, ταῖς τῶν παθῶν ἐπαγωγαῖς ἴασαι, Μήτηρ Θεοῦ Πάναγνε, καὶ πρὸς σωτηρίαν κατεύθυνον.

Κανὼν β΄.

ᾠχος πλ. δ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πλοῦτον ἀναβλύσαντα, ἐκ τῆς πλευρᾶς Χριστοῦ ἔνδοξε, τὸν ζωηρὸν εἶδες καὶ τὰ Τούτου, θεῖα νάματα ἤντλησας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀλυτος ἀγάπη σε, τοῦ ποιητοῦ

Χριστοῦ ἔδησε, τῇ ἀληθεῖ γνώσει Τούτου Μάρτυς, καὶ ἐνθέως συνήρμοσε.

Δόξα...

Θῦμα ὡς ὀλόκληρον, καὶ ὀλοκαύτωμα τέλειον, τῷ ὑπὲρ σοῦ καὶ πάντων τυθέντι, σαυτὸν Μάρτυς ἀνήνεγκας.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡφθης ὑπερθαύμαστον, ἐν οὐρανῷ καὶ γῇ ἄκουσμα, τὸν Ποιητὴν πάντων καὶ Δεσπότην, Θεοτόκε κυήσασα.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅπ σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κάθισμα

ᾠχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Σταυρωθέντα κατεῖδες τὸν Λυτρωτὴν, καὶ Αὐτοῦ ταῖς ἀκτῖσι καταυγασθεῖς, σκότος τὸ βαθύτατον, τῆς ἀγνοίας ἀπέφυγες, καὶ πρὸς θεῖαν γνῶσιν, σαυτὸν μετερρύθμισας, πιστωθεῖς ὡς ἔστι, Θεὸς ὁ ὀρώμενος· ὅθεν καὶ ἀθλήσας, τοῖς χοροῖς ἡριθμήθης, Λογγίνε μακάριε, τῶν Μαρτύρων γηθόμενος, μεθ' ὧν πάντοτε ἔνδοξε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου..

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς ἀκυβέρνητον,

ποντουμένην Πανάμωμε, ἀμαρτιῶν
τῷ φόρτῳ, φανείσαν ὑπέραντλον,
καὶ εἰς πυθμένα Ἰδου, πεσεῖν κιν-
δυνεύουσαν· φθάσον Θεοτόκε, τῇ
θερμῇ Σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον
παρέχουσα, Σὸν λιμένα τὸν εὐδιον,
ἵνα πίστει κραυγάζω Σοι·
πρέσβευε τῷ Σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφε-
σιν· Σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ δοῦλός
Σου Δέσποινα..

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον

Εὐφροσύνως γέγηθεν ἡ Ἐκκλη-
σία, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ ἀοι-
δίμου ἀθλητοῦ, Λογγίνου ἀνα-
κραυγάζουσα· Σύ μου τὸ κράτος
Χριστὲ καὶ στερέωμα.

Ὁ Οἶκος

Τὸν οὐρανὸν σκότει πολλῶ, τὴν
γῆν τε σειομένην καὶ πέτρας ῥη-
γνυμένας, ναοῦ τε τὸ καταπέτα-
σμα σχισθὲν εἰς δύο, θεωρῶν ἐν τῷ
θείῳ Πάθει τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀθλητής,
Θεοῦ Υἱὸν Αὐτὸν ἐγνώρισε, πάσχο-
ντα τῇ οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ, ἀπαθῇ
δὲ ὄντα τῇ θεότητι καὶ δόξῃ, σὺν
τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι Ἀγίῳ
συνέχοντα τὸ πᾶν καὶ διακρα-
τοῦντα, ὡς Θεὸν ἀληθινὸν καὶ Βα-
σιλέα· ὅθεν ἐν χαρᾷ Λογγίνος ἀνα-
κραυγάζει· Σύ μου τὸ κράτος Χρι-
στὲ καὶ στερέωμα..

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ΙΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός,
Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λογ-
γίνου τοῦ Ἐκατοντάρχου.

Στίχοι

Υἱὸν Θεοῦ λέγων σε Χριστὲ καὶ
πάλιν,

Λογγίνος ὡς πρὶν τέμνεται τὸν
αὐχένα.

Ἐκτὴ καὶ δεκάτῃ Λογγίνον ἄορ
κατέπεφνεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἀγίων δύο Μαρτύρων, τῶν συνα-
ναιρεθέντων τῷ Ἀγίῳ Λογγίνῳ.

Στίχοι

Φθαρτὴν στρατείαν ἐκλελοιπυῖα
ξίφει,

Δυὰς συνάθλων ἐστρατεύθη
Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Ἀγίων Μαρτύρων Λεοντίου, Δομε-
τίου, Τερεντίου καὶ Δομνίνου.

Στίχοι

Τρεῖς Λεόντιε, τοὺς συνα-
θλοῦντας ἔχων,

Λεόντιόν τι τῆς πυρᾶς ἄλλη
μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ
Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαλοῦ.

Στίχοι

Μαλὸς βραχεῖαν γῆς λιπῶν πα-
ροικίαν,

Πόλου κατοικεῖ τὴν μακρὰν κα-
τοικίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, παιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα.

Ὡδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θε-
οτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγή,
θείασον συγκροτήσαντας πνευμα-
τικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον.

ὥδῃ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν
βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-
κώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ
Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν
ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

ὥδῃ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ
θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε
Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ
πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον
Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σω-
τηρίαν βραβεύοντα.

ὥδῃ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κρο-
τήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
Θεὸν δοξάζοντες.

ὥδῃ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ
θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα,
ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πα-
τήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον,
Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων
Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ὥδῃ η'

Σπῆχ. Ἀινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,
τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνερ-
γούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον

ὕμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ
φωτός...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ὡχος δ')

Σπῆχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν
Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ,
καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτό-
κον, σὲ μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν τα-
πείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ
γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με
πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα
ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γε-
νεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἐποίησε κράτος ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπε-
ρηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ
θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς,
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ
πλουτοῦντας ἐξάπέστειλεν κενούς.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Σπῆχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παι-
δὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, κα-
θὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας
ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία. Ὡδὴ θ'

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω. Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς

Ὁρῶν τὸν πάντων Κύριον, καὶ Θεὸν ἀφυπνοῦντα, ἐπὶ Σταυροῦ θελήματι, κλονουμένην τε πᾶσαν, καιρῷ τοῦ πάθους τὴν κτίσιν, Ἀθλοφόρε Λογγίνε, Ληστῇ σὺν τῷ εὐγνώμονι, ὠμολόγησας Τοῦτον, Υἱὸν Θεοῦ, ὑπὲρ Οὗ καὶ χαίρων ἐσφαγιάσθης, καὶ νῦν ὡς Μάρτυς ἄριστος, ὑπὲρ πάντων πρεσβεύεις..

Θεοτοκίον

ᾠχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς

Κενοῦται ἐν τῇ μήτρᾳ Σου, ὁ πληρέστατος Λόγος, κόλπων πατρῶων Ἀχραντε, οὐκ ἐκστάς ἀπορρήτως, καὶ σὰρξ ὁράται καὶ βρέφος τίκτεται Θεοτόκε. Ὅν ἐκτενῶς ἰκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων, καὶ πειρασμῶν, καὶ πταισμάτων Δέσποινα καὶ γεέννης, τοὺς εὐσεβῶς κηρύττοντας, τοῦ Θεοῦ Σε Μητέρα.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος πλ. δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ᾠχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος!

Σπ'χ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ὑπὲρ ἡλίου αὐγάς, ἀνατείλασα σήμερον, μνήμη ἡ χαρμόσυνος, τοῦ Λογγίνου τοῦ Μάρτυρος, καταπυρσεύει κόσμου τὰ πέρατα, τῇ φωταυγείᾳ τῆς θείας χάριτος· δεῦτε οὖν φίλαθλοι, ἱερῶς χορεύσωμεν τοῦ Ἀθλητοῦ, ἐν ψαλμοῖς γεραίροντες, τὰ κατορθώματα.

Σπ'χ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτόν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Σαλευομένης τῆς γῆς, ἐν τῷ πάθει τοῦ Κτίσαντος, ἀπιστίας στάσεως, ἐσαλεύθης πανεύφημε, καὶ ἐνιδρύθης θείᾳ ἐν χάριτι, τῇ ἀμωμῇ πίστει τοῦ Πάσχοντος· ὅθεν διήλεγξας, τὴν δεινὴν ἀπόνοιαν τῶν σταυρωτῶν, ὡς ἀνδρείας ἔμπλεως, Λογγίνε ἔνδοξε..

Σπ'χ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! Ταῖς ἐκ Σταυροῦ ἀστραπαῖς, φωτισθεῖς τὴν καρδίαν σου, πλάνην τὴν πολύθεον, τῶν εἰδώλων κατέλιπες, καὶ διὰ ξίφους ἀθλήσας ἄρι-

στα, ἤσχυνας πᾶσαν ἐχθρῶν ἐπινοίαν. ὦ τῆς ἀνδρείας σου, τῆς ἀρρήκτου ἔνδοξε! Δι' ἧς τρανῶς, τὸν Χριστὸν ἐδόξασας, τὸν πολυεύσπλαγγνον..

Σπῆχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν σφαγὴν, ὧ Λογγίνε δεξάμενος, ἤρθης ἀυθενόμητος, πρὸς τὰ ἄνω σκηνώματα, καὶ κοινωνήσας δόξης τῆς κρείττονος, ἄρδην προχέεις, θαυμάτων νάματα, πᾶσι τοῖς χρήζουσιν, ὥς τις ἀειρρέεθρος θεῖος κρουνός· ὅθεν σε γεραίρομεν, ἐπαγαλλόμενοι..

Δόξα Πατρί... Ἦχος πλ. α'

Σὲ τὸν διακρατοῦντα τὴν κτίσιν βουλήματι, καὶ συνέχοντα τὸ πᾶν σὺν Πατρί τε καὶ Πνεύματι, ἐν τῷ Σταυρῷ κρεμάμενον θεασάμενος, Λογγίνος ὁ Ἐκατόνταρχος Κύριε, Υἱὸν Θεοῦ Σε ἀληθῆ ἐγνώρισε, δι' εὐσπλαγγνίαν ἀδίκως πάσχοντα· ἐντεῦθεν τοῖς Ἰουδαίοις μὴ αἰρούμενος συμφρονεῖν, ὥς πρὶν καὶ πάλιν Υἱὸν Θεοῦ ὁμολογῶν Σε, τῷ ξίφει ἀπηνῶς ἐσφαγιάσθη ὡς ἄμνός· ὅθεν νικηφόρος μεταστὰς εἰς οὐρανούς, τὴν Ἐδὲμ εἰς κατοικίαν αἰώνιον ἀπέλαβε, καὶ πρεσβεύει ἐκτενῶς, ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου, καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε, δι' ἧς ὁ λυτρωτής μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανε,

Ἥλιος ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὐς ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρρησίαν πρὸς Αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν..

Δοξολογία Μεγάλη. Ἦχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῶ σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός,

Ἄγιος Ἰσχυρός,

Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀκέστωρ σοφώτατος ἱερομύστα Λουκά, ζωγράφος πανάριστος τῆς Θεοτόκου Μητρός, ἐδείχθης Ἀπόστολε, ἔγραψας μάκαρ λόγους, διὰ Πνεύματος θείου, ἔδωκας ἐννοῆσαι

συγκατάβασιν ἄκραν, Χριστοῦ τῆς παρουσίας, διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'.

Στίχ. **Ἄ**ίνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ωσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς

Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σπῆχ.. **Β**ασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρω-θεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ Αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος..

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ τοῖς ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου ἐκλάμποντα ὡς εἶδες, ηὐγάσθης αὐτοῦ ταῖς ἀστραπαῖς, καὶ ἤθλησας Λογγίνε εὐσεβῶς, διὰ τοῦτο νοσημάτων

παντοδαπῶν, λυτροῦσαι τοὺς ἐκβοώντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σου, πάσιν ἰάματα..

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,, (**ὁ β' χορὸς**) ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ τοῖς ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου ἐκλάμποντα ὡς εἶδες, ηὐγάσθης αὐτοῦ ταῖς ἀστραπαῖς, καὶ ἤθλησας Λογγίνε εὐσεβῶς, διὰ τοῦτο νοσημάτων παντοδαπῶν, λυτροῦσαι τοὺς ἐκβοώντας· δόξα τῷ δεδωκότι σοὶ ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σου, πάσιν ἰάματα..

Ἦχος β'.

Ὅτε κατῆλθες πρὸς τὸν θάνατον..

Οτε κατείδες σαρκὶ πάσχοντα, ἐπὶ ξύλου τὸν Κύριον, τότε Αὐτὸν ὡμολόγησας, Υἱὸν Θεοῦ θεῖῳ στόματι· ὅτε δὲ καὶ τοῦ μαρτυρίου, τὸν διάυλον Λογγίνε ἐτέλεσας, ἥσυχνας τελείως, εἰδωλομανίας τὴν ἔπαρσιν, καὶ μετέστης λαμπρῶς, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον..

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον . Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ

πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **γ'**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Τοῦ Μεγαλομάρτυρος

Προκείμενον. Ὡχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Σπ'χ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσονται ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ

πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶη γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηνερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ὡχος Β'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὥσεί ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Σπ'χ. β'. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Εὐαγγέλιον

Το Ζ' των ἀγίων Παθῶν

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ Ζ'.

(Ματθ. κζ' 33-54).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντες οἱ στρατιῶται εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὃ ἐστὶ λεγόμενος κρανίου τόπος, ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ βαλόντες κλῆρον, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον», καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων. Τότε σταυροῦνται σὺν αὐτῷ δύο λησταί, εἷς ἐκ δεξιῶν καὶ

εἷς ἐξ εὐωνύμων.

Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλάσφημουν αὐτὸν κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν! σῶσον σεαυτὸν· εἰ Υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν γραμματέων καὶ πρεσβυτέρων καὶ Φαρισαίων ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι· εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν αὐτῷ· πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν, ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γὰρ ὅτι Θεοῦ εἰμι Υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν.

Ἀπὸ δὲ ἑκτῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἕως ὥρας ἐνάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐνάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλη λέγων· Ἥλι Ἥλί, λιμᾶ σαβαχθανί; Τοῦτ' ἔστι, Θεέ μου Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες ἔλεγον ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν καὶ λαβὼν σπόγγον πλήσας τε ὄξους καὶ περιθεὶς καλάμῳ ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοιποὶ ἔλεγον· Ἄφες ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἥλιος σώσων αὐτόν.

Ὁ δὲ Ἰησοῦς πάλιν κράξας φωνῇ μεγάλη ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδοὺ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, καὶ ἡ γῆ ἐσεισθη καὶ αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν, καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεώχθη-

σαν καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς. Ὁ δὲ ἐκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηροῦντες τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενόμενα ἐφοβήθησαν σφόδρα λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ Υἱὸς ἦν οὗτος.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. ἦχος πλ. α'

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ἦχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν

τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα,
ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

ἦχος β'

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς)

Ἀπόλυσις

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἱεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.